

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἱδιοκτητὴς : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιάσκια καὶ στὸ βιβλιο-
πωλεῖο Βασιλείου (ὁδὸς Σταδίου 42)ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ἘΝΑ ΠΕΝΘΙΜΟ
ΤΟΥ ΧΥΝΟΠΩΡΟΥ ΔΕΙΛΙ... ②

...Et j'aurai comme escorte

Le spectre accusateur de ma jeunesse morte

HENRY SPIESS

Θὰ πεθάνω ἓνα πένθιμο τοῦ χυνόπωρου δεῖλι
μέσ' στὴν κρύα μου κάμαρα, ὅπως ἔζησα, μόνος·
στὴ στερνήν ἀγωνία μου τὴ βροχὴ θεν' ἀκούω
καὶ τὸν κούφιο τὸ θόρυβο ποὺ ἀνεβάζει ὁ δρόμος.

Θὰ πεθάνω ἓνα πένθιμο τοῦ χυνόπωρου δεῖλι·
μέσα σ' ἐπιπλά ξένα καὶ σὲ σκόρπια βιβλία
θὰ με βροῦν στὸ κρεβάτι μου, θεναρθῇ ὁ ἀστυνόμος,
θὰ με θάβουν σὰν ἀνθρωπο ποὺ δὲν εἶχε ἱστορία.

Ἀπ' τοὺς φίλους ποὺ παίζαμε τότε τότε χαρτιά
θὰ ρωτήσῃ κανένας τοὺς ἔτσι ἀπλά : Τὸν «Οὐράνη
μὴν τὸν εἶδε κανεὶς; Ἔχει μέρες ποὺ χάθηκε...»
Θάπαντῇ ἄλλος παίζοντας «Μ' αὐτὸς ἔχει πεθάνει».

Μιά στιγμὴ θὰ κυττάζουνε ὁ καθένας τὸν ἄλλο,
θὰ κουνήσουν περίλυπα καὶ σιγὰ τὸ κεφάλι,
θὰ γάπουν: «Γ' εἶναι ὁ ἀνθρωπος... Χτές ἀκόμα ἐξοῦσε».
Καὶ βουβὰ τὸ παιχνίδι τοὺς θ' ἀρχινήσουνε πάλι.

Κάποιος θάναι συνάδελφος στὰ «ψιλὰ» ποὺ θὰ γράψῃ
πῶς «προσώρως ἀπέθανεν ὁ Οὐράνης στὴν ξένην,
νέος γνωστός στοὺς κύκλους μας, ποὺ κάποτε εἶχε ἐκ-
[δώσει
μιά συλλογὴ ποιήματα πολλὰ ὑποσχομένην».

Κι' αὐτὸς θάναι ὁ στερνὸς τῆς ζωῆς μου ἐπιτάφιος.
Θὰ με κλάφουνε βέβαια μόνο οἱ γέροι γονιοί μου
καὶ θὰ κάνουν μνημόσυνο με περίσιους παπάδες
ὅπου θάναι ὅλοι οἱ φίλοι μου—κι' ἴσως ἴσως οἱ ὀχτροί
[μου.

Θὰ πεθάνω ἓνα πένθιμο τοῦ χυνόπωρου δεῖλι
σὲ μιὰ κάμαρα ξένη, στὸ πολύβρο Παρίσι,
καὶ μιὰ Κέττυ θαρρῶντας πῶς τὴν ξέχασα γι' ἄλλην
θὰ μοῦ γράψῃ ἓνα γράμμα—καὶ νεκρὸ θὰ με βρῇ...

Παρίσι, 1914.

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΤΙΣ ΣΤΑΝΕΣ

3.—

Ὁ κύρ-Δάσκαλος μετὰ τὴ μαννιά τοῦ Λάμπη, εἶχανε
ἀνοίξει τὴν κουβέρτα πάνου στὸ ποῦ θέλανε νὰ πά-
ρουνε τὰ παιδιὰ τῆς στρατιῶτες. Τῆς μαννιάς ἡ γλώσ-
σα πῆγαινε σὰ ροδόνι γιὰ νὰ πείσει τὸν κύρ δάσκαλο
πὼς δὲν εἶναι σωστὸ καὶ δίκιο νὰ πάνε τὰ παιδιὰ
κι' αὐτὸς ποὺ γράφει τὸ Νόμο ἔπρεπε νὰ τὸ ξέρει.—
«Γ' ἐμ' κ' ἰρ-δάσκαλε, τοῦλεγε. Εἴμαστε σκηνίτες. Ἀπο-
κούμπα ποῦπετα δὲν ἱέχουμι. Σὰν τὰ πράτα σταλιάουμι
μιάνε δούθινε μιάνε κείθινε. Πότις στοὺ χουριὸ σ' πό-
τις στ' ἴ Τζίρια γιὰ στοὺν Κόθρου. Πάππου μπρὸς πάπ-
που ἱμαστε σκηνίτες. Σὰν τὰ πράτα γιννουβουλαῖμιστὰ
β'νά. Χουριὸ δ' κὸ μας δὲν ἱέχουμι...» Ὁ κύρ-δάσκα-
λος ὅμως δὲν ἀκούγε ἀπ' αὐτά. Ὅχι.—«Πρέπει νὰ ὑψη-
ρετήσωμεν ὅλοι τὴν πατρίδα μας», φώναζε ἐπιταχτικά
κι' εἶχε δίκιο κιάλας, γιὰτὶ ἐλόγου του ἦταν ἀπαλλαγέν-
τας, «πρωτότοκος ὁρφανὸς» τὰ παλιὰ χρόνια.

Ὁ παπᾶς ἀλλὴ κόντεβε νὰ σκάσει τὴ Λάμπαινα ποὺ
τῆς ἔλεγε ὅτι δὲν εἶναι καλοὶ χριστιανοὶ γιὰτὶ δὲν κατε-
βαίνουν εἰς Κυριακὲς στὴν ἐκκλησιὰ, ἐνῶ ἡ Λάμπαινα
τοῦλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ μνέσκει αὐτὴ στὸ κονάκι ὅταν
βόσκουν οἱ ἄλλοι τὰ πράμματα καὶ νᾶχει τὸ νοῦ τῆς
στὰ «κούτσκα τὰ πιδιά τς.»

Ὁ κύρ-Θοδωρῆς κι ὁ Κίμος λογομαχοῦσαν μετὰ
τὸ Λάμπη γιὰτὶ λέγανε ὅτι τοὺς ἔδωκε λίγα γιὰ
τὰ χερουχώραφα ποὺ νοίκιασε, ἐνῶ τώρα βγάζουν βο-
σκὴ μπόλικη ποὺ κοστίζει περσοσότερο. Μόνον ὁ Γκό-
σης μετὰ τὸ Γεώργη, τὸ κοπέλλι ποὺ τοὺς ἔφερε τ'
ἀρνὶ καὶ ποὺ κατεβάζει κάθε πρωινὸ τὸ γάλα στὴν
πολιτεία, πίνανε κρασί ἀδιάκοπα καὶ ποῦ καὶ ποῦ
ξεχνιόντουσαν κι' αὐτοὶ καὶ κουβεντιάζανε γιὰ τὴ
«σχορόφιζα τὴν ἐπιστράτευση» ποὺ θὰ ξαναγίνει.

Τὸ βοριανέμι ὥς τόσο δὲν ἔπανε στιγμούλα μιὰ
τὸ μάνισμά του. Μόλο ποὺ βρισκόντουσαν στ' ἀπάνε
μο τὴ φωτιά τὴν ἀνεμοκίχλιζε καὶ δὲν τοὺς ἄφηναν
τ' ἀποδαύλια κι' οἱ θράκες ποὺ τρελλὸ χορὸ στένανε
νὰ σταθοῦνε σὲ μιὰ μεριά.

Ὁ Γκόσης τύφλα στὸ μεθύσι, σὰν κι' ὅταν ἀνέβη
κε ἀπ' τὸ μπαξὲ καὶ χειρότερος, ὅλο καὶ γιόμιζε τὸν
γερὰ κι' ἔρριχνε, καὶ τὰ σκυλιὰ ἀλυχτάγανε καὶ τὰ
πράμματα δὲν μποροῦσαν νὰ σταλιάσουν. Ὁ Λά-
μπης στραβομουτσούνιαζε.

— Ἐ! ἱκιμι; ρώτησε ὁ κύρ πρόεδρος, δίνοντας τὸ
σημάδι τοῦ φευγινοῦ μετὰ τ' ἀνασηκωμά του, πέρνοντας
στὰ χέρια τ' ἀρνάκι καὶ τὴ μυτζίδρα.

— Πᾶμε, ἀπάντησαν οἱ ἄλλοι κι' ἀφοῦ χαιρετίσανε
κι' εἶπανε σ' ὅλο τὸ λαμπέικο σόι «Καὶ τοῦ χρόνου»
τομαστίκανε νὰ φύγουνε. Μόνον ὁ Γκόσης δὲν τὸ
κοινοῦσε.

— Ἐα ρὲ Γκόση, τοῦκραξε ὁ κύρ-Θοδωρῆς σειών-
τάς τον δυνατὰ ἀπ' τὶς πλάτες.

— Νανὶ κουμπάρε μ' κύρ-πρόεδρε, νανὶ... Τοῦ πί-